

1873 om Fritagelse for Bygningsafgift for Boliger, der opføres for den arbejdende Klasse, nemlig Bestemmelsen om, at vedkommende Selskaber, der opfører disse Boliger, skulle indsende deres Regnskaber og øvrige Oplysninger til Ministeriet. Vi have ment, at det var nødvendigt at skyde Kommunalbestyrelsen ind igjen, da, saavidt vi skjønne, den er den eneste Faktor, som virkelig kan føre et virksomt Tilsyn med disse Forhold. Det Andet bliver let til et blot nominelt Tilsyn. Jeg haaber ikke, at dette Forslag vil kunne skabe det hele Forslags Gjennemførelse nogen væsentlig Vanskelighed. Jeg haaber, at den høitærede Finansminister vil kunne gaa ind paa den Betragtning, at Tilsynet, som naturligvis ogsaa her maa ønskes ført saa virksomt som vel muligt, vil blive nok saa praktisk virksomt ved vore Bestemmelser, som hvis man fulgte det tidligere Lovforslag.

Med disse Endringer skal jeg da altsaa indstille Forslaget til Thingets Bedtægelse. Flertal og Mindretal ere jo gaaede sammen her, og det er ikke stet, uden at i alt Fald Flertallet har maattet bringe flere ikke ubetydelige Offre; men vi have anset denne Sag for at være af en saa overordentlig stor Betydning, at vi have været villige til at bringe disse Offre. Vi have taget i Betragtning den langt fremrykkede Tid, paa hvilken denne Sag er kommen frem i dette Thing; vi have frygtet for, at man ved at gaa videre i Endringsforslag, end der her er stet, vilde umuliggjøre, at Loven gjennemførtes endnu i denne Samling, hvilket er et levende Ønske hos os Alle. Vi have set bort fra den Betænkelse, som der under de nuværende politiske Forhold ganske vist kunde være ved at give Regjeringen en saa udstrakt Bemyndigelse, som der her gives. Vi have set bort deraf i Forvisningen om, at denne Sag ogsaa vil ligge den høitærede Regjering paa Hjerte, og at Loven af Alle vil blive udført i samme Land som den, i hvilken den er givet, med Tilfidsættelse af alle politiske Hensyn, i den humane Land, som har gjennemtrængt Forslaget fra først af, og som heller ikke er forbundt endnu i dets nuværende Skikkelse. I Haab om, at vi altsaa hurtigt muligt ville kunne faae denne Lov ført igjennem Rigsdagen, og i Haabet om, at den af Kommunerne og de private Selskaber maatte blive benyttet efter sin Aand og benyttet saa vidt som muligt, skal jeg anbefale Forslaget til Thingets Velvilje.

Dinesen: Jeg finder kun Anledning til paa Mindretallets Vegne at gjøre et Par

ganske enkelte Bemærkninger. Som det allerede blev fremhævet, er der opnaaet Enighed mellem alle Udvalgets Medlemmer om kun at stille saadanne Endringsforslag, hvorom man kunde blive enig. Dette have vi saa meget lettere kunnet, som vi fra Mindretallets Side maa anse de Endringsforslag, der ere stillede til Lovforslaget, som værende Forbedringer. Mindretallet skal i Øvrigt villigt indrømme, at der fra Flertallets Side, i Særdeleshed fra enkelte Medlemmers Side, er blevet bragt væsentlige Offre for, at det kunde bringes dertil, at dette Lovforslag kunde faae en saadan Skikkelse, at det kunde blive gennemført, og det har derfor været os en Glæde, at vi kunne hde bort Bidrag til, at der ingen Vanskeligheder skulde være derfor. Overfor, hvad den ærede Ordfører udtalte i den første Del af sit Foredrag, finder jeg — idet jeg dog med megen Fornøielse hørte, hvad han udtalte, og ogsaa hørte Meget fra den ærede Ordførers Side, hvori jeg kan være enig med ham — dog Anledning til at bemærke, at der er en ikke ringe Del af disse Betragtninger, der laa udenfor, hvad der er drøftet af Udvalget; og jeg vil dog ikke have, det skal staa som sagt paa hele Udvalgets Vegne. Der er visse Enkeltheder i alt Fald i den ærede Ordførers Foredrag, overfor hvilke jeg finder Anledning til at tage Forbehold. Men som sagt, det, der har været Hovedsagen for Mindretallet, har været at medvirke til, at Lovforslaget ikke skulde faae nogen anden Skikkelse ved de Endringer, der vedtages her, end at det kunde blive gennemført, og det er altsaa det Maal, vi have sat os.

Finansministeren (Gstrup): Jeg har Intet at indvende imod de af Udvalget stillede Endringsforslag, og jeg skal kun tilslade mig at gjøre opmærksom paa, at naar det i den ny § 3 er foreslaaet, at Foreninger eller Private, der modtage Laan i Genhold til §§ 1 og 2, maa underkaste sig Tilsyn af vedkommende Kommunalbestyrelse, saa er det egentlig klart nok, at naar nu i §§ 1 og 2 ogsaa Kommunerne stilles som Laantagere, saa kan det ikke være Meningen udtrykkelig at sige, at Kommunalbestyrelsen skal føre Tilsyn med disse Laantagere, med selve Kommunen. Det er, forekommer det mig, ganske rigtig udtrykt, at det er de Foreninger og Private, der modtage Laan, som skulle underkastes Kommunens Tilsyn. Derimod forekommer det mig at være mere tvivlsomt, om Affattelsen paalægger Kommunerne ogsaa at afgive Beretning til Finansministeren om de Foretagender, de som Laantagere have